

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia I.II - Cod. Ettenheim-Münster 290

[S.l.], [Anfang 18. Jahrh.]

Articulus 3tius

[urn:nbn:de:bsz:31-130078](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130078)

agendi et n̄ agenti pro instanti sequenti: h̄bre in acta
2do seu idem exorere, q̄do acta agit, q̄a tunc se libere
detinēt ad agendum.

Ad p̄basen. Delq̄o 2dam partem. Non p̄t̄ agere
q̄sequenter et in terra composito con. actus. antea et
in terra d̄ciso nego actus.

Articulus 3us.
De Existētia Libertatis.
Principia.

¶ Primum. Constat hominem in statu innocentie seu nature
integre habuisse perfectam libertatem indistinctam in
solum a coactione, id est a necessitate. Cum q̄ hoc aperte
docet S. scriptura, cum q̄a libertas arbitrij ē donū
naturale; dona en̄ naturalia in illo statu favent integra:
et in hoc nobis un̄ fertiunt nullas rationes hereticas
contra sententiam magis.

¶ 2um. Constat hominem nunc a libertate a coactione.

et hoc nemo hereticorum negavit ut quoniam, cum facta est, periculis et mendacis negari non potest. Hic qui magis ex se. Quibus libertatem hinc gratia hereticos perperantur corrigendi et de libertate a recte simpliciter de libertate.

Item. Corrupta est recte moralis gratia ante in destruere libertatem electionis, et arbitrii, cum re, linguaque moti potestatem eligendi, utram partem voluerit, quam vis non sine difficultate. Ergo controversia cum hereticis eo recedit, utram hoc in generali statu non lapsa et a Christo reparata sit libertas a recte ipsa simpliciter.

Item. Datur enim nunc in hoc per se in motu et demeriti, cum quo ad actus naturales, quibus laudem et vituperationem, mercedem et poenam naturales promittuntur, cum quo ad supernales quibus positivis eternam beatitudinem sperantur, et omnibus reus sunt eterna damnationis.

Hoc passim docent. scilicet littera, et quibus, quibus videlicet, et in hoc est nobiscum festinat parsucriari neque igitur parsucrius motum nostram delinere ante, et ad bonam a gratia efficiant, quoniam solum agnoscat: et

ad naturam p concupiscentiam in nobis dominantes libertatis.

Vnde sup e Un liberos spontaneis, cum rati iustitias
delectionis hoo tractus ex propria utilitate sic obtem perat
supiditli e grae, ut oia revertore n ppit, qd multos
orig tes pbare nitily lib. 6. p. vltim de graa tri c. 6.

Conclusio. Jico hoo in hoc ababa. nra
la pro hab naturam libertatem indipta inura n Un a
coactioe, d en a rante simpli.

Ordo apertio contra Calvium et luthoran
Marickos et eorum sequaces pfortun contra hareticos
horum Lpnam, qd Baiari et Janseniani daly auctoritate
multiplici.

Ima e. s. Scriptura Genes. c. 4. ficut furs ad Cain
non ne si bene egeris recipies s. morden / si an male in
statim in foribus ptn adit s. id e para pto debita /
sub te oit appellas laus, qd ficut ad ptn ppendo,
et la domus domiraboris illus. Fide 3. Euleo,
iortici dr de ipso, qui potuit brans gradi et n e brans,
gressus facere mala, et non fecit.

Zta auctoritas. Concilij Trident. hbli contra
Lutheram et Calceiram, qj doventan pascero, p pta
ad ani pncippe in hōe librtm indistia; cuius contrariet
definit p pncione b. c. 4. et idoran doctriam ut horeticū
dannot carone 4. hōc alit. si quō dixerit librtm
hōis arbitrium à deo motum et exatitū non
p pta disp ex hōe si uelit, anathema sit, et carone
3. si qd dixerit librtm hōis arbitrium post ad
pctm anipsum, et extitum, anathema sit.

Re dunt jmo. Notam ē qd dicit consiliū pnt. librtm
- arbitrium p pta disp ex hōe grāa si uelit, et affirmant
im p pta ē ut uelit, adeoq ut disp exiat.

Resoluitur responsio: Quia hoc ē idēdore pntio
qd defenōe uoluit hōm p pta disp ex hōe grāa si uelit,
et p pta uelle, seu ad hoc hōm librtm indistia. aliq
uic dicit et plare ridicula, si qd de finit aliqd ē
p pta ex hypothōe im p pta; qd pntē uel fin p pta im p pta.
quā dicit hōm p pta orare mandum, si uelit qd, et qd
p pta p pta, aut mori si uelit, qd ut ab arda.

libro de fide contra manichaeos c. 100, quod non elaret et huiusmodi
de precepta dare ei cui laborum non est, quod preceptum facere, et
iniquum est damnare eum, cui non fuit potestas iuxta complere.
Et hoc iniquitas et iniquitates miseri non est quod fecerit ad scribendum,
id quod verum est, nisi est dominum precepta dare, et nos liberos se
nostri. Item probat alibi passim S. doctor.

Ita autem est S. Thomas. quod non conclusionem
laesit et supponit. unum verbum apporo. S. dicendum, inquit,
questione 6. de malo: quod quidam posuerunt, quod nos eler
hinc ex necessitate moueretur ad aliquid egendum, ne tunc ponatur quod
necessitas moueretur cogere: non est enim verum est videtur, id id
solum, cuius per se non est verum. Hoc autem opinio est haec
haeretica, loquitur non rationi veritati et demeriti in humanis actibus.
Est enim memoranda inter extraneas philosophia opinio, quae non solum
gloriam fidei, sed etiam fabricat omnia per se philosophia non alia.
Si non aliquid non sit liberum nobis, id ex necessitate moueretur ad vol,
enim loquitur de liberis, et hoc habet, preceptum, per se non aliam
et ut a priori. hoc omnia S. Thomas, quae et praecepta
sequuntur omnia theologo orthodoxo.

Ita autem est Aristoteles. quam gratia ad nosse in
hoc liberatum ab omni necessitate inuenit. Vnde doctrinam eius

queram cum q̄ eodem p̄cipuum hōs p̄t̄it̄it̄ et d̄n̄s, p̄t̄it̄ eos
fieri et n̄ fieri p̄p̄e, et in sua em nara eē ut fiant l̄n̄ fiant;
q̄p̄iam ip̄e q̄ras eē ut s̄it̄ l̄ n̄ s̄it̄. C̄am an̄ ibid̄m̄ uoc̄at̄
ā quo p̄m̄ eē not̄as, uel uoꝛat̄, l̄ca d̄n̄s, n̄ q̄ d̄ n̄c̄e
l̄ n̄a l̄ fortuna īs̄it̄, d̄ q̄ram ip̄i c̄aē f̄ūs. At̄ l̄i c̄oꝛ,
f̄er̄ant̄ ōs̄ p̄oꝛ p̄at̄et̄i et p̄lat̄oꝛi.

¶ Obz zeto. uariis r̄oꝛibus. p̄ma. d̄ah̄ in hōi eē in hoc
n̄aē r̄ata p̄cipuum meriti et demeriti, ut f̄at̄ent̄ ad-
uoc̄ari ī d̄ sola lib̄tas īd̄iſſiō eē p̄cipuum meriti et demeriti
ut p̄d̄am̄ eē ſuꝛa.

¶ Zeta r̄aō. Si n̄ d̄ah̄ lib̄tas īd̄iſſiō ſuꝛa conſuē,
am̄s et d̄el̄ib̄ram̄s ī ſab̄rum̄ eſſ̄as, q̄o et act̄as.

¶ Obabr̄ ſegla: Quia ex d̄. Th̄one q̄ūl̄t̄ō eē l̄n̄,
n̄do c̄oꝛa res q̄iꝛeates et ā nob̄is de p̄ad̄er̄es, h̄. eē q̄i
p̄ſat̄ fieri l̄ n̄ fieri pro x̄o arbit̄io, et uel n̄ conuol̄tam̄
ōiſi ut eliḡent̄, in uo an̄ q̄o n̄c̄ia eē, ne ā nob̄is p̄d̄ent̄,
elect̄io l̄oꝛum̄ n̄ h̄ab̄, ſi n̄mo h̄oꝛum̄ conuol̄tat̄ de uoꝛo
orbe conuol̄t̄o, l̄ uel̄ore d̄oꝛt̄ruendo.

¶ Filler: Dari in nob̄is īd̄iſſiō r̄em̄oſam, q̄
p̄uoc̄at̄ in p̄ellam̄ ā gr̄a l̄ conuol̄p̄iō, ſuꝛas in
d̄iſſiō r̄em̄oſas ad uol̄t̄ib̄os.

Contra è jmo. qd bruta in hoc habent na in libera
et i. 2do quid licet ista indiffia remota, si postea motus
à concupiscentia & grata eligere n possit.

Confirmatur. Quia sicut fructus est oia
conilia leges, ad hoc labor, premia, supplicia ut dicitur
et q. Thomas, namq et dissonum inter appetitum
liberum et naturam, qd est in brutis.

3tia rdo. Quia è cogitatio in huius lris è dicitur
appetitus seu voluntas, qd inter istas dicitur è proportio, è cogitatio
hinc in rebus nra lapsa è indifferens, respicitur in
obito naturam boni et mali ut constat. ergo voluntas directa
p. llem cogitatio, è quod indifferens ad utramlibet, ergo
n necessitat ad appetendum hoc dicitur, è pl in n appetere
aut appetere hoc è idem.

Quia. hoc pl in in huius è indiffia obitum,

quas
Re. negdo. Nam ex indiffia obitum seu iudicij legitime
infortz indiffia activa voluntas, qd iam sit appetitus rationalis
dicitur proportionari iudicio ratiis indifferenti, qd alioq foret
fructus; nec pl forte tali iudicio voluntas necessitari, nisi

contra naturam suam, et à solo autore naturae.

¶ 4ta ratio. si uoluntas necessitate in statu naturae lapsae, et uoluntas prouenit ex natura ipsius uoluntatis, quod uult potentia uoluntatis, lex obediens uoluntati quod uult uoluntas, et ex concursu sui. nil horum dici potest ergo non necessitate.

¶ Præterea in parte. primo necessitas non oritur ex natura uoluntatis, quod in statu naturae integrae ante lapsum erat libera libertate indifferente ad utrumlibet. ergo ex natura sua non est potentia uoluntatis ad unum determinata. natura ergo spiritus sequitur rem in quocumque statu. Et nota. non oritur ab obediens, quod nullam obediens potest necessitari uolentem ad amorem nisi bonum primum clare cognoscitur, nec ad odium, nisi malum primum clare notum. In hac uita autem non est obediens tale, quod omnia et nihil bono et malo.

¶ Secundo. necessitas illa non oritur ex concursu sui, quod ex se. Thomas concursus sui aueriodat, natura est exigentia creatorum determinans causas uoluntatis, in re libera; in his relinquens determinationem sui, ut alibi fere potest.

¶ Tertio. uolentem necessitari ad bonum à gratia, ad malum à concupiscentia.

¶ Contra est primo. gratia non necessitat, siquidem illi spiritus resisti potest, et sepe resistit, ut deservit innocentes

io. pos Tridentinam et priorem actionem 7 nos spiritus
S. qm resistitis. Ecto. neq in concupisua necessa
nan et sepe illi resistimus, et cum auxilio grae per
resistore psumus, iuxta idud. sub te vult appellatus
laas e. qdo an illi cedimus, facti nos vltim panitel,
qa confij sumus nos potuisse illi resistere.

CONFIRMATOR LOCUM. quodidiana homin
experientia se cum libere loquor, nullam fauo neatem
loquendi, cum libere taceo, ppen loqui e. quod tam
verbum e et ab oibus exploratum, ut merito dixerit
scotus, contra negantes libertatem n verbis d verboribus
agendum e, nec discutendum, donec veriam de peantus
fateant, in nra e potestatem eos n amplius verborare.

Soluantur obiectiones.

Contra essentiam libertatis.

Obijciunt imo. Multi ex sanctis patribus ad libtam
requirunt solam concordantiam, seu in unum a coactis:
ergo libtas n includit epla in unum a nite.
Ri. Dabes iacos loqui libm de libte impropie dicta, qe
libtas nra et concordantia, s an de libte p pta q

2. indifferencia et arbitrij. Et p[ro] spondantia illa eligere in
 differentiam actuum, continens v. fani ab illis l[ib]ra l[ib]ra
 p[ro] actus p[ro]ba simpliciter, ut p[ro]ba p[ro]bat ex multis illorum
 l[ib]ris. h[ic] ad arbitr. resp. p[ro]p[ri]o. ad lib[er]am p[ro]p[ri]e
 dicta respiciant solum in u[er]it[ate] a uoluntate nego arbitr. ad
 lib[er]am in p[ro]p[ri]e dictam con.

Obijci[er]it 2do. Ex s[an]c[t]o Augustino. quod e[st]
 liberum q[uo]d e[st] in u[er]a potestate. Et ex eodem u[er]o uoluntate
 in u[er]a e[st] in u[er]a potestate, ergo ex Aug. uoluntate u[er]a
 u[er]a e[st] libera.

Obj[ec]t[io] n[on]i. quod e[st] in u[er]a potestate ex aag. quod fit
 u[er]a uoluntas. Et u[er]a uoluntas e[st] u[er]a uoluntas fit u[er]a uoluntas,
 ut q[ui]s ad, ergo e[st] in u[er]a potestate.

R[es]p[on]sio n[on]i. ad p[ro]p[ri]o d[ic]t[ur] n[on]i. quod e[st] uoluntas
 et p[ro]p[ri]o uoluntas con. si n[on] p[ro]p[ri]o uoluntas nego n[on]i.

Et hoc e[st] u[er]o aug. in u[er]o u[er]o l[ib]ro expressa. ut libro
 de spiritu et littera cap. 3. hoc q[uo]q[ue] inquit in p[ro]p[ri]o
 lib[er]e lib[er]e de q[uo]d si uult, facit, si n[on] uult n[on] facit.
 uoluntas an u[er]a e[st] uoluntas ita fit u[er]a uoluntas, ut
 in p[ro]p[ri]o u[er]o uoluntas.

p[ro]p[ri]o u[er]o uoluntas imo. Ex eodem aug. ad uoluntas

nam p[ro]bet, ut uellimus e[ss]e beati, et hoc sic uelle n[on]
p[ro]p[ri]um; ergo aliqd p[ro]bet ad uolunt[em] u[er]am, q[ui]d n[on] p[ro]p[ri]um
uolle.

R[ati]o: p[ro]p[ri]o artus. p[ro]bet ad uolunt[em] ut n[on] e[st] con. ut
uoluntas e[st] nego artus et eff[ic]as.

Quang[ue]d id aliud e[st] p[ro]b[er]e ad uolunt[em], aliud p[ro]
b[er]e ad lib[er]t[em]. p[ro]p[ri]e am et n[on] uolunt[em] e[ss]e beati,
n[on] lib[er]t[em] et ex r[ati]o electio[n]e.

Int[er]d[um] d[icitu]r. q[ui]d[am] libro 13. de uirtute
Sci[ent]ie cap. 10. sic loquit[ur]. Si an[te] or[ati]o[n]e[m] deficiat e[ss]e uoluntas
p[ro]p[ri]a q[ui]a diuina, necesse e[st] ut illa sit aliqd, aut illa
fiat, nec uo[le]t eam uincere, ne nobis au[er]s[us] lib[er]t[em],
uolunt[em] uolunt[em]; ergo ex aug[ustin]o: uoluntas sim p[ro]p[ri]a n[on] repugnat
lib[er]t[em].

R[ati]o: p[ro]p[ri]o eff[ic]as. uoluntas sim p[ro]p[ri]a n[on] repugnat
con. artus u[er]o lib[er]t[em] nego eff[ic]as. p[ro]p[ri]e n[on] loq[ui]t[ur]
aug[ustin]o: contra p[ro]p[ri]os de uirtute or[ati]o[n]e ex p[ro]p[ri]a Sci[ent]ie,
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]o ex uirtute lib[er]t[em] n[on] d[icitu]r ut e[ss]e uoluntas

Int[er]d[um] d[icitu]r. q[ui]d[am] s[ic] factor lib[er]t[em] uno
op[er]is, in p[ro]p[ri]o. p[ro]p[ri]e arguit q[ui]d de p[ro]p[ri]o
lib[er]t[em] p[ro]p[ri]o uolendi bonu[m] et malu[m]; ergo ad

libertas n̄ requirit indifferenciam actualē ad utrumq̄.

R: Quid ergo actus. Arguit quod sic definitur libertas
universaliter secundum modum, ut abstracta hinc est creata et increata
con: respondet n̄ libere scilicet nullo bono quod ipse negat
nullo malo. libertas creata et indifferens quoniam habet
negō actus et ipsa.

¶ ¶ Nota abis 4 to. De la gratia ex p̄te actibus
gratiam non p̄tate gubernari libertati. R: S. Gostoreo recte gubernari, quia
gratia n̄ cogit, et delectat. q̄a a iudice sola creatio repugnat libertati.

R: Quid ergo actus. quia n̄ cogit creatioe et hinc et p̄tate dicta nego
actus. tate et in p̄tate dicta, id est quia n̄ necessitat con. act. et
p̄tate dicta q̄a.

Creatio et p̄tate aut p̄tate ab Aug. duplici modo. uno et hinc
et p̄tate et uoluntate actus creata. Secundo. tate p̄tate p̄tate
simplici. et hinc. in p̄tate et in acceptioe uoluntate, p̄tate
moralis uoluntate. Quia hinc illos ferunt diuersos locos attribuit
et nos ferunt. Sic an p̄tate uoluntate.

¶ Nota abis. Gratia Adamo data erat gratia, quia
habebat iustitiam si no habebat, gratia an n̄a lapsa est ea, quia fuit
et habebat iustitiam: ergo ex Augustino gratia nos n̄citat.

R: ¶ R̄ ego et ipse. Sequitur, et hinc quod gratia fuit operans, id est an

Ad idem, quod dicitur, quod si in ipso, ut in istis, in quibus quidem dicitur
si dicitur, libertatem esse suam effectum; quod non habuit gradum in se
Ad idem dicitur, si quidem cum illa peruenit. hoc ad non novit libertati
non, cum sapienter eius exercitiam à se quod dicitur, uti profertur:
propter hanc in gradum dicitur, sepe in nobis gratia pure sapienter,
qui ab ignorantia non vultis, caret eo effectu ad quem data est.

Obijciunt 3°. Thomas una adde, quod
in art. 4. libertatem inquit et potestatem de eo dicitur Thomas sola
creatio repugnat libertati.

Ad idem obijciunt. Sola coactio sumpta pro necessitate, non sumpta
sumpta pro violentia nego obijciunt.

Ad idem duplici ratione. Doctores coactionem usum patet, finem
novit necessitate necessitate artem, etiam in peccatum.

Obijciunt. Quod alibi dicit, naturalis necessitas pro
quod voluntas, aliquid vult ex necessitate, ut sollicitudo, in re pugnat
libertati, ergo.

Ad idem obijciunt. In repugnat libertati spontaneitatis et com-
placitatis con. artus. libertati indifferentia et arbitrij, nego artus
et obijciunt. Sollicitudo patet tam ex dextibus supra creatis,
tam ex naturis lovis, in quibus hanc duplicem libertatem de qua
affertur non habere libertatem respectu finis ultimi, negans, non

libere respectam ciardest liborud ar bitriud.

Soluntur obeliones posita
ex libertate Jci, Christi.

Obijer imo. Jeur an ad se libore et in nario, ergo
necitas et ab un liberte.

Di. Jtgo artus. an ad se libore liberte nao spontan cilio
et a coactioe cor. liberte noctis et arbitrij qo sola e pprie
libertas Jdetgo. anone com plaentia nego. bonus hui qo
sibi gloniam vtrian promouet, cor. J hui n fait nario. Jte
e libore bonus ad extra n ad intra, et Jpium s. p dicit, libere
liberte spontaneitatis et in ppria, n ppria et electioe, alioq; hui
n est Jeur aut d nris J s. dominio.

Q nrtabit imo. Jeur fait optinat ad extra, et
in libere ex concessioe, ergo e.

Di. Jtgo artus. fait optinat quo ad modum agendi cor. ant.
qia Jte optine et Jfultipine agit, quo ad rem Jdetgo. fait
optinat relatiue ad finem, quem libore interdicit, absolute nego
artus et Jpai.

Q circa in creatis n dat optinat: nil n e quo nullas dari n
Jpnt. Jent an libere interdicit hui finem, Jte et libore a thibet

late medicus sine ulla reeite arti.

Artibus 2do. Quod n̄ pot̄ bene & male agere, ergo dat̄
libertas cum determinatione ad unum.

Ri. Artibus 3to. Dat̄ libertas cum determinatione ad unum modum
tendendi nego Artibus 4to. ad unum obiectum Artibus 5to. Dat̄ libertas gra
dationis cor. Artibus 6to. nego.

Quod n̄ pot̄ esse malum, quia est spirituale in peccabile, et
in hoc n̄ est liber, ab eo dicitur Artibus 7to. pot̄ in rebus aut
nolle ponere, & n̄ ponere hoc est idem bonum, et ex hoc est liber,
imo libertatis, et ex parte ois reeite.

Artibus 8to. Quod n̄ habet libertatem indifferen
tiam ultra bonum, ergo.

Artibus 9to. nunquam fuit indifferens ad positiones & opposi
tiones alius boni, ergo.

Artibus 10to. Fuit ab omni determinatione ad oia quae possunt
& omittit in tempore, v. g. ad productionem huius mundi et
omissionem alterius, ergo.

Ri. Artibus 11to. fuit determinatus determinatione Artibus 12to.
Artibus 13to. antecedente nego Artibus 14to. et Artibus 15to.

Determinatione seu generis ab
omni.

Obiuer 370. Beati libore anant scud, et
in no, qo libore et al un reite.

R: Et quo arto. Anant libore libore scud ancidatis con.
libore ppria et orbij scud quo. anant anore que in est id
et com plac entia rege. anore beau le stia, que uol ant id hee oul
ica bon et tra con. ar to et rege quid.

Instabis. Beati hnt liborem orbij ppria
quan no, scud ex Aug: Ex hyridij. 1. 13. Tu uit hoo
in ulo ut uol u elle et ppria: ne ideo libore con est orbij,
in no nullo libore uit orbij, qia no feru re peto n
po bet.

R: Et quo arto. scud libore arbitri uira petm,
et uira quam an and an rege. uira alia bona uira con.
ar to. Et hoo libore nullo ppria uit, qia in de
feru re et diu re libore feru re. an nullo libore
et in el et re bono re scud re peru ulo con re et peti
eliquo.

Obiuer 470. San re et dam re no re
peu ant, et in libore peu ant scud peu ant, qo a per
no re re re.

R: Et quo arto. peu ant no re re no re con.
ar to, ppria rege ar to. hnt n libore re re, et
quid am un re re no re ob de peu ulo re re re

quam debet specificari, ius quo ad naturam, id est ad illud ad quod
quod placeat. Sed. potest et abstinere ab hoc, et illud male in
particulari, unde vicia singula habent perfectam libertatem gratia
dictionis: non est hoc et illud hinc eligere, et eos ad hoc libere
peccata libere inveniunt.

Soluntur objectiones. Contra existiam libertatis in hominis

Objectiones. Ab auctoritate scripturae ratio loquitur dicit
Deum sic favere in vobis, ego vos ipsi vel facinus et propria
actione. Non dicit ego vos ego consilia mea et in mea
potestate, ego et vobis.

Q. ad in unum nego equam. Quia a loquitur induit
scriptura Deum nobiscum ad oculos actus vros quomodo, et hoc
non vult, aliter tam faveret peccata vira quam bona opera, quod
est contra fidem et iudicium.

Q. ad 2dum. Ut quis actus. Quia in gratia de in mea
potestate quod secundum voluntatem et executionem eorum. quia sunt
ab alijs in potestate, quod ad actionem positam gratia quod actus
super naturam nego actus. et equam.

In utroque vno. Sicut facta scriptura vobis

nam ad a seo inlevari ad aliqd appetendum aut fugiendum.
ergo n̄ nascit labora.

Res. Art. q. artus. Inlevari necessitudo est p̄ debrassō
ad unū nego ant. effusio in p̄cedendo et p̄ fusae nobis
con. ant. et nego effusō.

Inter abis 2to. S. Paulus ad Rom. c. 7.
Sicut fertis in membris vris legem re pugnantem legi mentis
vrae et captivandam ne in lege p̄t̄i; ergo n̄ sumus liberi.

Res. Art. q. artus. captivandam captivitate n̄d̄ orid
p̄ re bellis con. artus. captivitate necessitudo p̄t̄i
Subtō: qd̄ ad nobis in deliberatos q̄ d̄icunt p̄mo p̄mo
con. artus qd̄ ad deliberatos nego ant. et effusō.

Itaq̄ pendet ab a nobis gratias, licet ferus n̄
p̄ndeat: In non ferus, ab̄i d̄c̄i gratias.

Inter abis 3tio. Ex eadem in ē resartus seu
inrentis, d̄ inrentis Sei. ergo n̄ sumus d̄n̄i m̄m̄ artus.

Res. Art. q. art. Cōtra artus n̄ales nego artus.
vna p̄p̄ n̄ales p̄d̄t̄q̄. sine gratia con. in gratia nego
ant. et effusō.

Justa eadem eisdem Apostoli, et ego de gratia si sum.
Objuncto Scto. S. Aug. super. dicitur per petrum
Deo nos omnifere libertatis et liborum arbitrii, quod a deo
in statu nra lapsa.

Probat artus. Cerehyridij c. 30. ait.
liberos arbitrios nate ab eis hanc et se perdidit et spiritus, ergo
omnifere libertatem.

Ri. ino. Opponendo Augustinum Augustinus, non
l. ino. ad Romani c. 2. quod inquit vult dicit,
quod in his peto perit liborum arbitrii de humana
genere. libertas quoniam perit per petrum, id illa quod fuit in
Iudaico libertate, libertate pernam cum immortalitate iustitiam
sive peto Deo perit libertas a peto quia perit libertas
non libertas indifferencia et electionis.

Ri. 2do. nego artus. ad probationem istius libertatis.
Quod dicit liborum arbitrii quod ad perfectiones eundem liborum
quia est facultas operandi bonum contra libertatem quoniam ad operes
quia est indifferencia alia nego. Solutio patet ex ipso
artus, non perdidit arbitrii fuit se, id perdidit se quod
libertatem, ergo non illud.

Q. nro. 1mo. Ex eodem p[ro]dit h[oc] lib[er] ad bonu[m] q[uo]d ad p[ro]bat[um].

Item se loquitur
felle p[ro]bia, n[on] an
p[ro]ba allu[er]it, q[ui]a h[oc]
se p[ro]bia p[ro]bat[um] et
loquitur n[on] an p[ro]
gungore laudat[ur]
una p[ro]bat[um].

Prob[is] ant. N[on] in Epistola ad V[er]ulam.
liber[is] in quib[us] arbitriat[ur] ad diligend[um] sua in p[ro]bi q[ui]a
dite p[ro]bat[um].

R. N[on] ego ant. q[uo]d prob[is]. S[ed] q[uo]d p[ro]bat[um] q[ui]a
p[ro]bat[um] et p[ro]bia n[on] an ego. q[ui]a q[ui]a et sup[er]ment[um]
sup[er]nale h[oc] p[ro]bia p[ro]bat[um]: et h[oc] e[st] rep[ro]bat[um] p[ro]bat[um]
con. et n[on] e[st] rep[ro]bat[um] ego.

Q. nro. 2to. In Ep[isto]la ad V[er]ulam dicitur
sine q[ui]a nos p[ro]bat[um] u[er]u[m] n[on] p[ro]bat[um] s[ed] sumus lib[er]i ad
u[er]u[m] and[em] n[on] an.

R. N[on] ego q[ui]a. N[on] h[oc] s[ed] sine u[er]u[m] n[on] p[ro]bat[um],
lib[er]i in u[er]u[m]. R[es]p[on]d[et] 2do. S[ed] q[uo]d ant. n[on] e[st] p[ro]bia p[ro]bat[um]
de con. aliq[ui]d ego, factu[m] n[on] si i[st]e de q[ui]a sup[er]nale.

Q. nro. 3to. Ex eodem h[oc] p[ro]bat[um] p[ro]bat[um] p[ro]bat[um]
de p[ro]bat[um] u[er]u[m] q[ui]a p[ro]bat[um], q[uo]d an i[st]e lib[er]i.

R. S[ed] q[uo]d ant[er]ior q[ui]a: an i[st]e lib[er]i id e[st] in u[er]u[m]
a s[er]u[is] q[ui]a p[ro]bat[um] con. ego. id e[st] in u[er]u[m] ad p[ro]bat[um].

que posita, factum in nobis de libere nego. qd.

Insd. 4to. Ex q. Aug. idem e libere qd e in via
potente, De q. Aug. ois volitio en vicia e in via potente,
go ois volitio e libere.

Prob. 1°. l. 2. de libere arbitrio, hoc inquit, in via
potente libere, qd facimus cum volamus, id ipse volitio en vicia
potente cum volamus, ego e libere.

R. Imo. ego ois volitio in factis, abij, factis, dormi,
entis e libere, deoq. ut patet qd factum e:

2do. qd e in via potente non potest ad
petita ad volendum et nolendum qd. non potest ut ad
nolendum nego. qd e in via potente non potest ad
petita ut ad volendum con. 1°. ad volendum et nolendum
nego 1° et sequam.

Ad hoc ut alioq. dicit, libere velle nsestuit, ut
pbit idem ut velle, Deo ipse, ut in ipse idem velle. alioq.
Beati in solo spectat sui libere an via qd. qd. qd.

Insd. 5to. s. Aug. inquit Helagius, qd idem
libere an velle nsestuit, potest bene e velle agendi, go qd
Aug. libere n e potest bene e velle agendi.

R. N. ego sicut. S. Aug. Delagij deficiunt duplici ex
 re ipse reprehendi. Tunc, quia factum est liberum non liberum
 factum plan, h. e. etiam lib. cum arbitrio et potest. bene longe
 agendi, illis in liberos qui (qui sequit. male agunt, et h.
 e. maxime libor. Sicut. Quia Delagium notabat hoc
 solo suo lib. os arbitrio sine auxilio quia dicitur esse bene
 agere in ordine ad quod datur bene dicitur arbitrio, quod
 honestum et agendum factum est.

J. N. S. S. Ex Aug. sola coactio efficit libor.,
 ego notat illam a volis.

Prob. artus. Delagium dicitur quod non esse con-
 uolenti cum libor. R. esse. quod notat in cogit, sola
 coactio efficit libor.

R. Sicut artus. notat in cogit quod non efficit cum arbitrio
 nego. quia in necessitate non ad nego sicut.

Idem coactio apud Aug. sicut et apud antiquos
 Ph. collegos sicut se vult, quod recte intra. bene an non affert
 quia, ut pende in cogit libor. arbitrium.

Quoridam. Sed quid notat quod dicitur
 pende libera in actu uno. v. g. ad amorem?

Deo quod dicitur in eo per suam arbitriam capere amoris ad id
aut in ipso iuris ubi dicitur: 2do. per seipsum dicitur dicitur, quia
creatura ad id in se operata sua, dicitur per seipsum ad se
potentiam noluit amoris libere: si an amor sit sup naturalis
requiritur ad hanc gratia sup naturalis.

Hinc oritur duplex questio. Prima. An Deus
necesse cum creatura libera compudat oam effectum
liberum, seu an creatura libera nihil efficit agere, nisi
Deus se iungat. — Secunda. Per quale dicitur hunc
Deus cum creatura dicitur iungere. Tertia.
An gratia requisita ad aliam sup naturalis sit per se sola
efficitur, h. e. ipsa et in die per se aliter gratia cum uno dicitur
efficitur.

Per postrema parte ad Theologos facta, duo
priores tractant tractant cum unum phisic in parte unum, ubi
agitur de carnis. nos illos hic tractabimus quia sine illis
non libere, quem hic examinamus, et per se aliter innotescere.

Propositio Prima.

Deus concurrens immediate ad oem effectum
creaturam tan liberum quam necessarium.

Sensus p[ro]p[ri]o[rum] e[st]. N[on]nulla ca[us]a creat ad, q[uo]d in
ca[us]a d[omi]ni, ad q[ui]am effectum p[ro]p[ri]e se sole, ad sine auxilio
ca[us]a in[ter]m[ed]ia, q[uo]d factu[m] e[st] p[ro]p[ri]e; ad q[ui] factu[m] n[on] minus p[ro]p[ri]e
h[ab]et sol[us] i. q[uo]d ip[s]e sol, ne minus p[ro]p[ri]e alium ca[us]is, l[oc]o d[omi]ni,
q[uo]d ip[s]a ro[ta] h[ab]et h[ab]et.

Prob[ab]at h[oc] p[ro]p[ri]e. Sicut q[uo]d creat ad o[mn]i effectum
occurrit inmediate, e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]e inmediate ad effectum,
q[uo]d creatura p[ro]p[ri]e, alij h[oc] q[uo]d factu[m] factu[m], q[uo]d q[uo]d inmediate
ad o[mn]i effectum occurrit. ergo e[st].

Prob[ab]at m[ag]is. O[mn]i effectus creatura e[st] aliqua creatura,
e[st] factu[m] o[mn]i creatura inmediate p[ro]p[ri]e; ergo e[st].

Prob[ab]at m[ag]is. O[mn]i creatura dependet a factu[m] dependentia
s[im]iliter ergo factu[m] factu[m], q[uo]d ergo factu[m] o[mn]i creatura inmediate
p[ro]p[ri]e.

Prob[ab]at aliter. Co[n]s[er]vator e[st] dependet, q[uo]d maior e[st] domi[n]i,
sicut fundat[ur] h[oc] dependet in d[omi]n[u]m in factu[m] in creatura
a s[im]iliter ergo dependet creatura a factu[m] a s[im]iliter. Alij e[st]
s[im]iliter nisi inmediate dependet, a factu[m] h[oc] q[uo]d a p[ro]p[ri]e.

Prob[ab]at m[ag]is. Sicut q[uo]d dependet inmediate e[st] maior
dependet inmediate: 2do. dependet a p[ro]p[ri]e e[st] maior.

quod deperditia & gditione, quae creatura vni pendet, inmediate a
Deo, ergo deus inmediate pendet eam creatoris.

Quod. Ad summum dei domini in iud. suspensum, ut
creatoris vni pendet a deo in qua a gditione fieri que a
creatoris, ne oparetur.

2. Contra est. Deperditia creatoris est summa, ergo
pendet vni a deo, ut a gditione.

Probat. effugia. Deperditia effectus a proprio inmediate
& maior in deperditia a gditione, et a proprio creatoris, ergo
tribuetur a deo.

Probat. ardas. Quia effectus a gditione nullus per
fectionem, nullam sui habitus ab actu sui pendet, ergo a gditione
nec de pendet, quia a proprio a quo tribuetur, quod a, sui pendet.

Deus. ualeat in proprio inmediate in quo
sola effectus huius inmediate suadente, in an a proprio re,
modo seu mediate. si scilicet magis deperdit a parte
in ab suo suo.

Soluntur obiectiones.

Obiectio imo. Vel deus quous inmediate inmediate

acum violat legem acum sibi prohibent, hinc ita sole oratione
et, nec pata et fieri nalla dat, tan prohibere, quia nec pata uic
nulla dat, superior ita qd. solo orori pt lex prohibere.

Deinde. qd. soli debuit, aliqua ad, qd. illam et
ex propria detrahe eliget, et aliorum ponendum fuit ad, at hinc
nec dicit ex propria detrahe ptm, ne illud faciendum fuit,
et ab eo qd. nec in abstraheret.

Insd. 3°. Qui in putat, ptm, qui fuerit et
volens ponit aliquam etiam intra malum, et hinc fuerit et volens
poneret qd. libet acum intra malum, qd. ibi in putat dicit ptm.

fuerit et volens
h. a cum cogitatio et
libertate.

R. Solus mag. Qui fuerit et volens ponit aliquam
acum intra malum ex propria detrahe et de faciendo a lege
con. mag. et detrahe et in alia ne deficiendo a lege nego.
fuit detrahe mag. nego fquam.

Quis detrahe a iure
ime. fuit co. q. si
nolo ponere nec dicitur

Mag. Quis acum per amicos ponit qd. fuerit
et volens, nil a pt. et ignorare et facere inuitus, et in illud
n. ponit ex propria detrahe, et in et dicitur rade oratione
neg. illam ponit de faciendo a lege, quia malum habet.

Insd. 4°. Qui ponit acum malum a qua pt. ab
alio ponit, et hinc ponit qd. libet acum malum a qua

pro et abstinere, igo e

Ri. Ordo mag. a qua pot et bene abstinere con mag.
a qua n bene abstinere nego. sic dicta mag. nego sequitur.

Licet factus deo esse naturam pot et absolute impedire,
in de bene, tunc quia natura lege bene, tunc quia de libertate
libertatem, quia hi uel formam, id est.

Quod. 1870. Si factus generis ad deum effectum creatura
dicitur mentiri, igo generis ad mendacium, falsum sequitur.

Ri. 1870 mag. Quia ille dea de mentiri, quia pot, Quis dicitur
mendacium agit, uel ab, h. e. in mendacium, d. factus pot mendacium?
Quando uel creatura mendacium n agit, uel ab, d. ut in mendacium, agere uel ab
mendacium, ad eum n de mentiri, sicut uel de loqui aut an uel ab, e agere ex proprio
igo, alio qui uel, aut an uel ab, licet nos in uel ponat an uel
licet, et uel ab, si de n uel ab, in quo uel pot.

Obijecit 2do. Cuiusmodi n indiget generis seu
auxilio suo ino ad effectum perueniendum, igo ino n generis
ad deum effectum.

Ri. Probo contra. Cuiusmodi in sua potia ad
effectum sui effectus, igo n indiget generis suo ino ad deum
perueniendum.

Ri. Transsect contra. nego sequitur. quia et cuiusmodi sit

effectui sui equalis in effectu, sed an sapiat, in plura
agere, nec effectus p[ro]p[ri]i sui forma de perdit, hoc an fan
dat, in eo, q[uo]d om[n]i creatura debeat esse in adiectione a Deo.

Ans. 1mo. Si quis un[us] creatura om[n]i effectum
creatum in adiectione p[ro]p[ri]i, dabitur, curdam effectus duplex
eius totalis, & hoc impliat, ergo.

R. Probz. maj. Cuius totalis est q[uo]d totum
effectum p[ro]p[ri]i, & utraque totum effectum, p[ro]p[ri]i, v[er]o.
q[uo]d totum anorem / neg[ati]o & diuisibilis est / q[uo]d.

R. R. ego maj. In cuius totalis est q[uo]d sola
q[uo]d sit eius totalis? agere se tota in alia idem effectus om[n]i p[ro]p[ri]i: Ince cui
ada, nec fecit illi a sua anoris: si & solus fecit anorem pro,
dueret, huius amor nec labor est nec nihil alius: si solus hoc, daret
creatura in forma de perdit a Deo, q[uo]d impliat.

Ans. 2do. Effectus q[ui] p[ro]p[ri]i a sola sua ada
ad hanc formam de perdit a Deo, q[uo]d pl[ur]i p[ro]p[ri]i.

R. Probz. antez. Omnis creatura formam de perdit
a Deo, & illa effectus est creatura, q[uo]d formam de perdit a Deo.

R. Quidquo n[on]z. Effectus creatura est in est con. n[on]z, est
et in nego n[on]z. sui de Deo effectus. nego effectus.

h. d. arch. effectus?

Si dicitur effectus in immediate p[ro]cedit a deo in p[ro]p[ri]o
ad dicit a deo f[er]re, et g[er]it[ur] in re creatura.

Ans: Etio. Quod quod elevat creaturam
velis in an ad p[ro]cedendum effectum nobilissimam, v. g. z
miseram ad p[ro]cedendum Angelum, q[ui] p[ro]cedit in ream
nobilissimam, q[ui] se sola p[ro]cedat effectum nobilissimam.
v. g. non nihilum.

R: Transcat arbor. nego cognoscit. Sic pariter a q[ui]d
in uno casu f[er]re in p[ro]p[ri]am manifestat, in 2do u. dicitur
fuerit inuenerit, ab dicitur f[er]re inuenerit.

Illud. Indignum a deo, g[er]ere ad o[mn]i effectum
creatura, q[ui] n[on] g[er]it.

R: R[ati]o arbor. In no[n] maxime p[ro]p[ri]et ad dignitate
ita ip[s]a et velle na, ut in 2da abq[ue] eius auxilio vel
ap[er]te p[ro]f[er]at: Unde Chrus[ostomus] Joar: 5. gloria, his verbis.
Labor meus usq[ue] modo operat[ur], et ego oporor. et Paulus
abo. 17. In ip[s]o, inquit, uiuimus, nouemur, et sumus;
et ad Corinth. 12. Operat[ur] o[mn]ia in o[mn]ibus. Sic en
deus haec nouet q[ui]a p[ro]p[ri]os g[er]it. Vos, inquit,
seruire me scitis in p[ro]p[ri]o, et dicit.

Propositio 2da.

Conuersus seu in ^{actu} 2do n e pro-
determinatio Thea.

Prob. 1mo. Probatur p[ro]p[ri]a Thomistica s. soli
hominib[us] illam defendend[am] / e[st] auidens seu q[ui]slibet p[ro]p[ri]a
p[ro]ducta a se, in nocte libera, q[ui] adhaerent ad omnes
alios liberos quoslibet creatos illi debet et obligat ad unum
v. g. ad odium, ut p[ro] illa illa p[ro]debeat se ipse in
p[ro]p[ri]a n[on] p[ro]fit, quo minus nocte odio habeat.

Sed hoc q[ui]slibet seu p[ro]debeat h[ab]et liberos alios
alios ad odium in se habet, ergo n[on] dat.

Mag. cor: Thomista. ut v. ipsemet se defendend[um]
sua p[ro]debeat.

Prob. 2mo. 1mo. si daret huius modi p[ro]debeat
et libera antequam ad odium antequam illud h[ab]et. Ergo illud
h[ab]et, nequid dicit p[ro].

Prob. 2mo. 1mo. antequam illud habeat.

Prob. 2mo. adhaerent ad se p[ro]debeat nos ex hominib[us]

q^o e^o com p^oleta ad p^ocedend^o ad iud^o, q^o n^o e^o acti^one libera ad iud^o.
Alqua e^o videtur e^o. Quia una libera d^o ad se op^oiate libera
ad p^ocedend^o ad iud^o, q^o n^o e^o acti^one libera ad iud^o.

Actus q^oq^o e^o videtur e^o. Prob^o. si actus ad iud^o
p^ocedend^o videtur e^o com p^oleta ad p^ocedend^o ad iud^o et eius i^ontificand^o,
ad iud^o p^ocedet e^o com p^oleta ad iud^o p^ocedend^o, q^o p^ontificand^o
i^ontificand^o im p^olicit^o. Donet i^ontificand^o e^o com p^oleta, q^o im p^olicit^o
eand^o libera e^o aliquo i^ontificand^o com p^oleta, q^ontificand^o libera
exoneat; e^o n^o illi i^ontificand^o agit e^o n^o, si t^ontificand^o origo libera
agit, und^o p^ontificand^o n^o agit, si p^ontificand^o libera n^o agit, si p^ontificand^o agit
agit.

Prob^o 2° deo. Colleg^o agit n^o e^o
libera q^o p^ontificand^o e^o h^ontificand^o s^ontificand^o sc
t^ontificand^o ex parte actus ini, s^ontificand^o ex
parte actus 2° di.

Prob^o. Ut ad act^o p^ontificand^o ad iud^o actus e^oit
libera ad iud^o, d^ontificand^o s^ontificand^o h^ontificand^o p^ontificand^o /: actus
eligit d^ontificand^o /: d^ontificand^o p^ontificand^o s^ontificand^o p^ontificand^o p^ontificand^o
s^ontificand^o p^ontificand^o s^ontificand^o p^ontificand^o ad iud^o, n^o e^o libera
ad iud^o.

Proter hoc arguta. qd unq iudicij labor est, ad unq in solubia, ppat in fiera alia fieri in qbus thomirba se n ex pducunt nisi ubi ad delictibus plena nil spectatur.

Relat imo. Notetur qd qda om nulloq adiuu a qda in ferre non pos ito dicitur h. e. ab arte p dicitur ad odiu, & in ferre diuiso, h. e. si n adit p dicitur qda ad odiu.

Contra e imo. qm hanc dicitur petrus ab arte formis gstrigibus, et ut hanc adiecitur e liber ad uocandus, scilicet n in ferre non pos ito ab arte, & in diuiso.

2do. Vt petrus in ferre diuiso pfit libere in nulloq adiuu, dicit ppe itad pvere, atq; in ferre diuiso p dicitur ad odiu, n lll p dicitur ponendi odiu, quia n lll quia non pe p dicitur ponendi odiu n supponit lll adit con petris n ad an, & ad iud an p dicitur qd qd n e huius ni p dicitur n e quod p dicitur ponendi odiu.

Relat 2do. Pro dicitur se hanc ex parte actus 2di, et sic n opiere libere actus imi.

Contra e^o imo. Quidq³ se habet ex parte alteri
adi, supponit pro prius aliam imo debeat, atq³ q³ debet
si supponit aliam imo debeat, si ipse ipse debet,
q³ si se habet ex parte alteri adi.

Maiores patet: Quia alter adus ipse per se
factum esse posterior alia imo.

Contra e^o edo. Quod debet completi potest
ad agendum, q³ se habet ex parte alteri imo, fuit et
de aliud completum.

Præb^o art^o no. sine potestate in ipse honoribus ead^o
ada de prius potest per se effectus, q³ si idem completi.

Retent^o 3° 10. Quod debet in se bene libere, et
facere modum libertatis accomodato se libere.

Contra e^o. Facere modum libertatis e^o facere
ut ad id v. g. potest a potestate completa et ex potestate ad
ad id ead^o non nisi idem, ita ut non fuit, hoc p^o p^o e^o
q³ in ead^o, ad id oia requiritur, ad id oia requiritur
at q³ debet id e^o fuit, inno oppositum fuit et p^o p^o ead^o

huius obsequium verificat.

Quos . si p[ro]debas volens libertatem, q[ui] illud de-
fenderit cens[ur]a heretici, & q[ui] illud defendunt, isti sunt
heretici, q[ui] n[on] vult libertatem.

Q[ui]s. Sed quo mag[is]. Operis heretici si quiderent illud
volere libertatem q[ui]s mag[is], si negant nego mag[is]. sic dicit.
mag[is] nego q[ui]s.

Q[ui]s. Et si non vult p[ro]debas suad[ere] p[ro]vid[er]e
defendat, n[on] enim p[ro]bat nec dicit honoris origi[nem] (quis lib[er]
vultem q[ui]s hereticos eam dicit catholicis propugnans.
Vnde p[ro]bat dicit ibi bene sententia d[icit] n[on] loqui q[ui]s queat ut.

Soluntur obsequia.

Obsequia m[od]o. Quae ad movenda, in-
clinant, applicant ad agenda à i[n]te[n]t[i]o[n]e q[ui] p[ro]debas.

Q[ui]s. Sed quo artus. Movenda inclinant, & in actu
i[n]t[er]no cor. in actu 2do nego artus et app[er]ent.

Sensus distinctio est, q[ui]d eam ad a[m]plius

p. inam ad agendum; ita. an 2da est completa sicut nunc, agit ut, ad
sed necessitate. si ad est libera potest ab omni re et ipse, ad ipse
ponenda completa est, et ipse nunc quia re libere, unde illud ipse
quod potest ipse est in omni re, unde in illis e. in alia potest.

Ans. Imo. Cae. ita est prior agere quia ita 2da,
quod est 2da potest.

Q. R. ego arbor. Nunc a. ita de cae. ita, quia prior
agit quia 2da, et ideo quia habet ab ea ita 2da sicut ab agendi
et curat utraque in illis ita in ipse potest.

Ans. 2do. Cae. ita subordinata, ita ita in agendo,
quod ita 2da agit prior quia 2da.

+ h. e. autem potest utrum
agendi.

Ad creatura dependet
a deo sicut a ab esse
sicut. ita 2da a ipse a
ipso potest.

Q. R. ego arbor. subordinata, ita de pedibus non. ita
ad creatura dependet ab esse sicut a ipse et ipse.

Cum ita ad creatura sicut reale ad ipse sicut in pedibus
ab esse sicut sicut a ipse potest a ipse, et pedibus a deo
guardandi ut creatura, nisi a deo, hoc deo in deo, ita
2da a ipse ad agere, et ipse agere potest.

Ans. 3do. subordinata ita utrum illi requirit, nisi

ca qd subordinatū actori, ad illa detrah, ad agendum, qd ei ca
2da subordinatū iā inā, detrah ab ipa ad agendum.

Di. R. ego ar. 20. Ad subordinatū duorum casuum sufficit,
si ea, qd subordinatū nil possit agere, nisi ab ore sui subordinatū,
se agat; h. ipso a pfectis inē partet ab ipso.

Inst. 4to. Eiusdē inuā agens ordine creatū,
qd eo fieri ē prior iā creatura.

Di. R. ego q. 20. Ad hoc qd ab ipso dicit, inuā agens
ordine creatū in ē necesse ab eo iā eis prior iā creatura,
qd sufficit, si ipse in agendo a nullo alio iā partet, ab
oro alio ab ipso dependant, ab qui fieri ē fecer, ergo.

Inst. 5to. Virtus agendi iā inō ē prior or iāte
agendi creatū, qd in eo fieri ē prior or iāte.

Di. R. ego q. 20. Fieri pot. ē qd virtus agendi in
fieri reali sit ipa fieri, sp. iāte prior oim virtū creatū dicitur;
eo modo fieri ad extra seu quorsus in alia ad dicit qd reali
ē fieri iāte ipa iā creatura, quā quorsus ad agendum.

Inst. 6to. Nulla iā superior agens qd modū superioris

agit quomodo ante, id est quomodo agit per se ad id superius, quod nunquam
agit quomodo ante, quod per se prior, quod potest ad id.

quod sit agere per se ad id
superioris.

R. Respondeo magis. Agere per se ad id superius non est agere
prior quod agit via inferior, id est agere independenter ab in-
feriore, et eadem via, cuiusque ascensum ad quod eorum vel finem
ordinare, h. an scilicet quod potestingeri a fine ad finem fortiter
et disponere via finem, ut leges s. precepta.

Haec valet inductio in lege moralis, et
in eo qui aliter dicitur, et in morante, la piden, secundum
Quia haec via est ab illis moralibus, quod per se prior et
res potest inferiorum earum, et movens illam proponendo notitia
agendi: forma an scilicet de alio instrumentum non habet in se in
agendi, id est aliquid cui potest, et an eadem habet in se motum agendi.

Obijciens 2do. Quod est in differens ad agendum
non potest detrare ad agendum, id est sine potest detrare potest eam liberam
est in differens ad agendum, quod non potest detrare.

R. Respondeo magis. Quod est in differens potest in potest
detrare con. quod est in differens aliquid nego antea dicitur magis.

causa libera e indifferens active con. passiva nego inq. et eff. ad.

Indifferentia activa e res eligendi ex duobus unus.

Indifferentia passiva e capacitas recipiendi ex duobus unus.

Hic quod e indifferens active pot. suad. in differentia Colere.

Ita quod e indifferens Ut passiva; pot. n. Coli ab alio.

Hic fecit ipse qui suad. in differentia ad operandum mandatum
Et n. operandum, suad. ipse vel suad. alii in differentia mandatum operandum.

Quod de causa e libera.

Ans. 3. mo. Alqui con. quod e indifferens active.

Ex. 1. s. m. p. d. m. Alend. ab. quod n. h. l. l. e. i. e. a. d. n. h. l. l.
destruam: quod n. destruat se ipse.

Ex. 2. s. m. p. d. m. Alend. dat. quod n. h. l. l. n. a. c. t. u. n. e. e.
potia con. potia Ut nego inq. s. m. p. d. m. i. a. a. d. n. h. l. l.
destruam n. a. c. t. u. n. e. e. potia nego inq. potia Ut con. inq.

Quod ergo creatura n. habeat destruat. h. a. in actu imo
sua destruat ad aliam, pot. in se ad aliam destruat. sicut in
actu agit.

Ans. 3. mo. Quod e indifferens ad existendum e

n̄ existendū n̄ p̄ se d̄nare ad existendū, q̄ a pari, q̄d̄ ē in-
diffrens ad agendū et n̄ agendū, p̄ se d̄nare ad x̄ agendū,
q̄ d̄t d̄nari ab alio.

Ad Rego equan. Si p̄ ē q̄d̄ in diffria ad existendū
sit pura passiva: in diffria u. ad agendū q̄ activa.

Quod ino modo ē indiffrens, suam d̄narem ex p̄tate ab
alio. Quod an modo ē indiffrens sibi vel suadet
d̄narem.

Q. 3. 3. 10. Si quis sit n̄ d̄nans, ē
in potentia ē aliqd̄ aliud, neutrum d̄i p̄t, q̄d̄ ē.

Ad. Conuersus in actu ino ē in potentia p̄parata ad
quorundū q̄ d̄nandū quo seus uult ino liberam ē com-
pletam ad eligendū. in actu v. 2do. ē ipsa uel asen,
qua creatura se d̄nat in diuisibilibz p̄d̄ntem t̄d̄ ē se, t̄n
a eā 2da.

Q. 3. 4. 10. Si quis sit in actu v. 2do uel
ipsa (satis d̄nans creatura seus) an duobz eligere
odiu v. g. qm̄ ipsa creatura, falsū ē.

Ad. Ordo maj. Ideo creatura de eligere adiu odiu

propter qm amorem sibi huius et ueni eiq pphlet, qia ponit de
 brauen ad adiud, & em qm hinc eandem qd racionem ponere, qd
 R. qd quo mag. Quia ponit detragam ad adiud, et qia hoc
 dicitur a ad creatura inuenerit et exiit iud in medietate libertas
 creatura con. neq. et n. a huius uodi nego mag. qd huius mag.
 qm ponit em hinc detragam, et hoc dicitur a ad qm inuenerit
 et in medietate exiit iud libertas diuina nego mag. et n. a con.
 mag. et nego qd qm.

q. d. eligere diuina potius qm anora, h. i. dicitur ad pphlet
 dicitur n. a dicitur pphlet pphlet ad qd, d. a ponere alia inuenerit
 qui est in medietate exiit iud libertas completa ad ponere
 alia op. pphlet huius et ueni eiq pphlet. qm am
 quomodo, n. ponit hinc alia, neq. a qm ponit in huius
 hinc alia em anora pphlet uoluit, & dicitur brauen hinc,
 p qm qm n. p. dicitur eligere, neq. qd hinc ad pphlet alia.

q. d. 370. qm quomodo uel creatura uel
 uel illa quomodo, nan. si nollet quomodo, utiq. n. quomodo,
 p. n. illud nollet egredere ad nolendū, ergo ponit em alia
 inuenerit pphlet uoluit.

R. qd quo arbor. Vult em illa quomodo. id. e. n.

impedit usum sua oipolia, quae sunt impedire con. artus,
De penis etiam actus proprie in nanciam et ut alio modo
artus et effectus.

Quod in hunc modum habet volitiones novae, Quod volitio est
facile et nova.

INSTR. 610. Si oipolia, qui ita est parata, ut
ea se ab ara possit uti sine ad bonum sine ad malum ponendum,
et forma creatura, falsus effectus &.

R. Brubz mag. Voluntas creata possit ita uti pro
libita ad quicquid vellet querere fortaliter, quod est vis
serua.

R. Rego gggam. Quod in oipolia pro parata ut
creata, hoc oritur ex libero decreto dei, quo vult eam,
liberam servare etiam. Nam si quis per libita hunc usum
impedire.

INSTR. 710. Si quoslibet qui in a pro vis d
sine et areo, et ea una et eadem querunt fortaliter et con,
velit ad perveniendum eadem effectum, necesse est dicitur.

R. Rego m. et duo querunt in fortaliter et con,
velit, h. e. ex decreto etiam querendi ut creatura ad oib.

R. Afferentia. Ipra e q. dicitur potius alius amoris u.
g. q. alius odij, q. sibi hu. et nare og. p. bles. Vnde qd
sit potius amor quam odium, sibi creatura tribuenda e.
Sicut e og. paratus e guerra ad unum qm ad aliud.

Q. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit.
R. E. eligere unum alium potius qm alium auctan oio specie
et auctan interioris et exterioris.

Q. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit.
R. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio.
Solutio. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio.

V. Hoc ilgas. Nota. In quibus specie
in numeris e alius auctan valoris, unde qd nunc dicere
pt nisi solus fuit, si ergo in illa specie unus alius potius
ponit qm alius, V. G. alius amoris a potius qm alius
amoris B. pms oio flos, hoc sibi flos dicitur pt.

Q. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit. Quid sit.
R. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio.
Solutio. Solutio. Solutio. Solutio. Solutio.

R. n. maj. Solutio. Solutio.

R. Rego maj. Neg. a. Quis dicit, volo, ut creatura ponat
 aliam amorem a, quia videtur quod illa vult amorem, Quis vult
 creatura com parte ad amorem et odio habet hic et non possit
 sit Van alius amoris a, et alius odij a, et vero alius amoris
 B. C. et alius odij B. C. e. Quis bene intelligit
 quomodo Quis ita libere creatura dicit ad induendum, et
 quomodo creatura se soli daret libere vel ad ponendum amorem
 potius quam amorem odium.

ILLES. Eadem de ut dicit ad speciem et ad
 induendum.

R. Respectu diversorum con. videtur nego.

ILLES. Quis dicit ad induendum, induendum a speciem
 reale, et dicit ad speciem.

R. imo. Argatur a in forma, dicit a sui generis, et
 dicit ad id quod a reale speciem.

R. 2do. Rego maj. induendum a a speciem a generali
 in specie.

R. 3to. Rego maj. dicit ad induendum, eligendo unum
 potius quam aliud in eadem specie con. noj. in diversa argo maj.
 p. noj. et p. noj. dicit ad speciem, et dicit ad

eadem eligendo unum potius qm aliud in eadem specie con mag;
in diversa nego mag. diverso spaci con. eadem spaci nego nego

Propositio 3ta.

Secretum quo Deus uel, concurrere uen
causis secundis non est con=
ditionatum v.

Prob¹. Supponit se ipud, qd n^o conditionatum.

Prob² art¹. si formaret; uolo quoniam ad amorem si petrus
amet, d^o hoc dicitur ad supponit se ipud, qd.

Prob³ n^o. Quando quis dicit uolo quoniam ad amorem
si petrus amet, equalitate dicit, uolo quoniam si quoniam,
qd absurdum e, qd e.

Prob⁴ art². Quis n^o pot^{est} dicere si quis amat, qm agitur
dicit si quoniam ad amorem petri, qm n^o pot^{est} si petrus amat
sine deo quoniam, in eo amor petri in actu d^o e ipud
deus quoniam; qd quis dicitur uolo quoniam si quoniam.

Propositio 4ta.

Hoc decretum non est determinatum ad unum solum actum, v.g. ad animum.

Probatur.

Parte decreto dicitur ad animum solum non potest verificari hoc oppositio. Dicitur quod potest eligere animum solum et dicitur, factum esse, si non est liber, potest autem.

Prob. maj. sub hoc decreto non potest ponere dicitur, solum non est liber, sed non potest verificari hoc oppositio potest eligere animum potest quia animum dicitur.

Prob. artus. sub hoc decreto solum non est liber ad hoc ponendum, quod non potest illud ponere.

Prob. artus. Dicitur non est liber ad dicitur sicut decreto sicut quomodo dicitur ad dicitur, aliquid non est huiusmodi decreto et ante alio decreto dicitur ad animum, potest.

Et dicitur decretum hoc non habere libentiam, quia non potest nisi esse ad suavitatem mediam, qua solum ab

Storno cognoscat, quod si uelit non uerum querere, uerum
posidere uel solum amorem.

Contra est imo. Si quis p. fuerit ad uerum n. p. uerum
et non librum petri, quia uidet petrus librum in actu imo,
h. e. completum et u. p. dicitur n. tan ad amorem d. im ad ad iud.

Unde sic arguitur. Vel uidet petrus completum p.
dicitur et uerum ad uerum. Et n. dicitur ad uerum, seu com.,
propterea un. dicitur oppositio: si imo, ergo n. uidet petrus
librum, h. e. p. imo completum ad duo opposita: si p. dicitur
dicitur et uerum ad uerum et n. in completum petrus ad uerum, et
at p. p. uerum h. e. p. p. petrus in hoc statu, in quo
uidet librum p. imo potest ad duo opposita, et ne uerum
h. e. in p. dicitur, quo p. uerum librum non at. / nam h. e.
in p. dicitur uerum, et p. dicitur completum et n. uerum.

Si 2. dicitur. Et ut uerum p. p. p. p. dicitur.
Si petrus in libro uerum et n. p. uerum completum ad
amorem et ad iud, p. uerum / et in hoc p. uerum
petrus completum ad amorem et odium, et n. dicitur completum
p. uerum ad uerum, et n. p. uerum dicitur et n. ad uerum.

Finis. Amor, q. non ponit, q. deus dicit ad arad dicit,
arad dicitur a me con plebo n est idem amor, q. fufret gra,
nifus a fac i falua gffas.

Q. B. maj. Amor p rufus e amor ponendus a me con plebo
q. dicitur con felle um odio, d. amor qm ponam, n ponat,
a me con plebo q. dicitur con felle um odio, q. n est idem amor.

Rec. dicas. Quia qm ponere dicitur d. dicitur
ad arad id n nifi post quam vidit, q. qd se caa eba est d.
natura: h se sole pfer agere. Nam

Contra est: si quia frigeret qd implicat;
Deinde cognovit res ab id, d. nalia d. rae veatone plla
fice dicitur igo n p. h. p. p. n. e. p. n. illo, nifi a frigeatle, qd
in quod eadone nifi p. n. e. d. d. d.

Illud. Cum Esparza. Quia p. n. inde p. n. d.
ab oi suo dicitur videre, n q. n. amora. L. dicit, d. negatid
actonabius, ergo p. n. p. n. h. o. c. vidit, illud abro h. e. l. e. d. u. e. r. e. r. e.
qd vidit in d. ali. h. y. p. o. l. h. o. r. i. f. u. l. e. r. e. d.

Q. Nego arbis. Quia negas amoris d. g. qm sup. p. n. d.

esse ignorat a seo ante adae dicitur a libere creatura,
 Et id e libere creatura, nisi creatura non p[er]ta ad duo opposita,
 d[icitur] n[on] comple[ta] ad duo opposita, nisi p[er] dicitur dicitur, q[uo]d ut
 videtur negat anoris libere creatura, Ad idem creatura
 completa p[er] dicitur ad negat anoris, et ad oppositum
 huius negatis.

Propositio 5^a
 Secretum dei conuertiendi cum
 creaturis e absolute, n[on] tamen
 determinatur ad unum, d[icitur] ex
 se impossibile cum duobus
 Creaturis oppositis.

Huius p[ro]p[os]it[i]o[n]is integritas p[er]d[icitur] a cogit[io]ne sua in die,
 cuius r[ati]o[n]e et virtut[is] s[er]u[er]e demerit[ur].

res ista si n[on] potest
 ab se libere, tunc e ab de
 sua sui p[er]ta et n[on] e
 ut dicitur in p[ro]p[os]it[i]o[n]e.

si u[ero] ab se libere potest
 creatur, sine n[on] gignitur
 tunc ista sua q[uo]d h[ab]et res
 n[on] e a se libere, et
 s[ed] q[uo]d i[n] d[icitur] p[er]ta.

Imo. Antea ad se dicitur libere et absolute
 positum cognoscat n[on] tamen q[uo]d e p[ro]p[os]it[i]o[n]e, d[icitur] enim e[st] certum
 p[ro]p[os]it[i]o[n]e non binas seu hyp[ot]hesis, alioq[ue] ignorat alioq[ue]
 creatur, sine n[on] gignitur cognoscat q[uo]d in p[ro]p[os]it[i]o[n]e. H[ab]et sua n[on] e[st] sua s[ed] p[ro]p[os]it[i]o[n]e
 tunc ista sua q[uo]d h[ab]et res n[on] e a se libere, et alioq[ue] u[er]ba, n[on] e[st] sua.

2do. Quae cognoscitur hypothese, si cognoscitur
domine quod non est hypothese, si ponitur a parte cui cognoscitur,
alioque operanti quod ponitur hae. hypothese quae cognoscitur, a quibus res ponitur,
deus vero quod ignorat et in profectum in cognoscendo refertur
quod.

Secunde a quibus sapienter libere gubernata esse, nisi a
illis ad unum quod ponitur a quibus fieri, subiecta ex duabus partibus sunt.

3tio. In plura hypothese, in qua vultura quilibet
subiecta libera, seu primum potens et completa ad duo opposita
quae alterutrum ex duobus exercitijs ponat et quingentum illa
hypothese, quod sui quibus.

Co inchoanti quae vultura libera est completa ad duo, h.
est ad agendum et non agendum, si agit et non agit, si inchoat, si libera
agit, si quidem habet omnia requisita ad non agendum, et a nullo recusat,
ad hoc agendum. si non agit: libere non agit, si quidem habet omnia
requisita ad agendum, et a nullo impeditur, a ponendo id quod non
ponitur.

4do. Haec hypothese: Quae est Libere potest ad
ponendum existere quod gradus a quibus profectus ab eis factus.

et in d. rati. abud ex duobus exantipis oppositis quatuor
cum hypthri pssibi si ponere, imo quia n. plus effores qm
hos vna idem hypthri quod in pssit. 2to. libet cogit
ffera ad et quies ad un. aliqua ignorancia, qd idem in pssit.

3to. n. pssit in falliblr a optiore alud bonu liboru,
qia ut obtineat in falliblr alud bonu debet ff. effere, qd si
deh. lli auxiliu, se qd, lli qd, l. ha n. effores, effores n.
vlt, qd si deh. lli auxiliu se qd, lli alud bonu, l. alius
vna pssibi un. illo, h. an. ut a fira in ordine ad obtinendu
in falliblr anud alud pro alio. 4to. Quia pssit
fatis favore optiori pndenti, qd qd pssit facturus est, si in
vna vna vna hbt vna requisita ad duo opposita. qd
in pssit.

Et abet ergo Quia in d. p. rati. aboi. d. rati. absolute
posito. Haec cogit. Si pssit qd actuali in hypthri, in qua
sit pssit non pssit et ex pssit ad anud et odid, ponet
anora et ponet odid, qm n. libet vna requisita ad illud
ponendu. In hac cogit. vna pssit, seu pssit
qditione anud, et pssit in d. pssit vna.

Hoc decretum est imo. consentaneum iis libris
 qm complet ad duo opposita. 2do. dignum e qd nos,
 bene gronosa libertate esse 2da. 3do n ponit caso modo
 quia plures ei cogit verba ab infallibilis eventus favori ex
 eius positione. 4to. De aliud decretum e in plures e
 locis libertatem. 5to. Optime explicat qd sit graa efficax
 et qd do a locat libertatem, et p qd diffiat a mera sufficiente.
 Graa n efficax de ea qd datur p decretum in plures. sicut
 infallibilis favori ex tali graa, qm in om ea spit
 sequi diffinitum. Sufficientis v. de ea qd datur p decretum
 in plures sicut graa a favori, qm in spit, capri si
 oratione vellet.
6to. Explicat, qd do facti res en ngn futuras,
 et futuras sicut qd ditione verba p dione spit.

Solvantur obeliones.
 Obijit contra ultimam propositionem.

Obijit imo. si decretum finit e decretum
 ad unum e impossibile un duobus eventibus oppositis factum
 esse. qd dicitur.

R. Inq. Si a comp. ad duobus actibus op-
positis, scilicet tam uellet, odiu qm amore. falsu e qd.

R. Soluo mag. tam uellet odiu qm amore, id e tam
completu creatura ad odiu qm ad amorem con. mag. id e,
tam hoc uellet ad odiu qm ad amorem nego. Inq. mag. falsu
e qd. h. a. falsu e qd. tam hoc uellet ad amorem qm ad
odiu con. mag. falsu e qd. tam completu creatura tam
ad odiu qm ad amorem. nego mag. et qd.

Mag. Deus p. decretum suu nil uult, nisi con-
suetudine creaturae p. uelle con. p. ad ad duos actus ut
libere ponat unu, et aliud libere amittat. Aliud
con. hoc uellet et inuelt ad bonu, nichil con. ad abhorret
ad bonu. a. uult.

Inq. mag. Si quod n. uult. Habet amorem
H. ponit aliq. delecta, qd n. uult. H. delecta. De qd. n. uult
delecta ponit, qd n. uult. H. delecta ponere, qd. H. uult
uult. H. delecta amorem H.

R. Soluo mag. ponit delecta con. p. delecta.

quod si unum dicitur nego magis, ponit dicitur ex dicitur
aliis con. mag. Sup. mag. Quod nil ponit dicitur dicitur
pro, quod si unum dicitur con. mag. dicitur aliis nego magis Sup.

Quando itaque dicitur ponit unum creatura
dicitur dicitur v. g. ponit idem ex pro dicitur et
electione, et ex dicitur et electione creatura dicitur
dicitur ad con. ponit ad dicitur. Secunda in
suis factis dicitur dicitur ponit ad quod putat in dicitur
dicitur ex pro dicitur idem ponit.

Art. 2do. Quod si ponit dicitur a dicitur
ad dicitur, ergo si ponit dicitur dicitur unum dicitur
dicitur dicitur ex dicitur pro.

Art. 3do. Quod si dicitur dicitur dicitur
efficiat, et obicitur et factus, nil horum dicitur pro, quod nullo
modo dicitur dicitur.

Art. 4to. Quod si dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
quia dicitur dicitur a, et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
ad dicitur a pro idem agere, h. am creatura efficiere requirit;

quia oblatio qd
habetur in capis, dicitur de
terminat ad id qd dicitur.

neq; in dicitur oblatio; dicitur n. oblatio a potestate eligendi,
quo nullo alio iure dicitur ad agendum. si supra dicitur dicitur
oblatio canon ad episcopatum. vultura in id potestate potest
sola, qd fecit nullo dicitur ad gerendum.

Sed dicitur dicitur fidei. dicitur n. fidei, a non
alio n. eligente potestate eadem potestate effectum, et vult a potestate
oblatio si non alio, ut ab eo qd de dicitur fidei potestate
sola non est hic effectus potestate, sola in vultura eligi,
dicitur non potestate a non ab ipso sola nec potestate; quippe
qd sola ponit oblatio in vultura, et in vultura dicitur vultura
potestate vultura.

Incl. 3°. Creatura n. potestate dicitur
qd agit prius qd fecit. In agit prius qd fecit neq;
agere potestate qd.

De fidei n. Non potestate dicitur fidei effectum, et
oblatio non qd agit prius non n. fidei, fidei n. n.
effra n. fidei fidei fidei.

Vide solutio in plenitudine supra.

Incl. 4°. Non potestate oblatio

huius daretur conpositio un duobus axonibus oppositis,
 q̄ videtur.

R. Nego artus et ab igno. Quis potendo daretur
 suu nulli casu ad ea in talibus circumstantiis prohibetur
 conpositio et ab ea p̄ditur ad duo axonibus libere opposita;
 seu nulli creaturae nil dicitur coram, q̄ ne p̄p̄t ad suam
 libertatem exercendam, ita ut verificet hoc p̄p̄t: creatura
 ponit odium, dicitur oia regere ad illud ex necessitudine.

Inst. 570. Quis si poneret daretur suu
 casu modo, d̄ hoc implicat, q̄.

R. 570 mag. Si sui daretur ignoraret, an
 poneret suo sid̄ amor an, v. odium, q̄ poneret illud suo modo.

R. Nego effugit. Quia si quis in daretur hoc
 d̄ ignoraret, ignoraret in p̄sentia media p̄sentem o.
 daretur, eo q̄ in taliis, q̄ quis dicit: volo petro p̄sentem
 dicit in talibus circumstantiis nil dicitur coram, q̄ ne p̄p̄t ad
 hoc, ut suam libertatem exerceat, videtur petrus ponitorem
 v. g. aporem.

in magis ponit animum quoniam actum, quod in illius dicitur nihil
ponit.

R: Sed quo ergo. R: id ponit dependit a creatura
sive nisi creatura dicitur non. Ergo. nihil fit si creatura dicitur
nego ergo.

Itaque non est necessitas ut in dicitur solius aliquid fiat
dicitur, sed sufficit ei quod illud eam ad ita non placet adeli-
gendum ex duobus unum, ut possit ponere utrum libet
ex his duobus.

Illud. prius est dicitur in dicitur, quoniam aliquid
ponit a creatura, ergo a dicitur a creatura.

R: Sed actus. prius est eam in dicitur, quoniam
ponit eam ad, sed dicitur est eam omni actu creata, ergo
prius est dicitur quoniam sit ad.

R: Nego magis. Cum vero eam in dicitur
nisi per suam actionem, ergo impossibile est eam
dicitur ante quoniam sit ad, sicut in plurali potest eam volentem
ante volitionem.

Quores an exercitium libertatis seu
libertas in actu zdo sit intrinseca actui volitis
libera: h. e. an actus, qui oritur à potia libera
completa ad duo differat, p se et extra ab actu, qui
de necessarius, et q oritur ab eadem volite comp,
leta vta ad unum?

Huius questionis fiet satis p ppositioem sequentem.

Propositio sexta

Actus liber differat intrinse ab actu nocio.

Probaz. Quod p se e tale differat intrinse ab eo qd
p se n e tale, atq liber p se e llii, h. e. liber, et actus
nocio n e llii p se, id e liber, ergo differant intrinse.

Probz m. tmo. Concedunt actum nocio n e p
se liberum.

Probz ergo. Actum liberum ce p se talen:
Ibid p se e tale, qd e raa, nec aliud sit et dicit, tale,

Actus liber e' r'ao p'p'te q'm r'ao d'z libera in actu edo,
q'o p'p'te e' r'alis.

Maior patet. q'ia nil magis e' r'ale, q'm r'ao s'ca forma
p'p'te q'm aliud e', et d'z r'ale.

Prob'z m'j. E'aa libera n' p'p'tit' lib'ra in actu
edo nisi p' suam actam, seu d'z r'orem suam formalem, q'o
e' r'ale d'z r'ao e' r'ao uer' sit libera in actu edo, q'o d'z r'ao
h'et in se r'orem lib'ri, aliq' d'z p'p'te act'ori d'z r'oe.

Prob'z art'is. Nihil aliud op'ignari p't, u' r'ud aliud n'
et l' r'ogio l' d'z r'oe lam, l' p'ra p'p'tia d'z r'oe, et nil horu'
d'z r'oe q'ia h'ae o'ia p'p'tit' u' r'ud e' r'orem lib'ra in actu
edo, q'o

Prob'z z'cto. Actus liber e' in t're nostris, et
n' r'alis, ergo et liber.

Prob'z q'q'a. D'z r'oe in t're nostris et u' r'alis, q'ia o'ia
igit' op'iate d'z r'oe a' e'aa q'q'a singula in q' b'z e' r'oe, l' r'oe
a' e'aa agente in n' r'oe. In n' r'oe e' r'oe a' e'aa lib'ra,
q' e' r'oe in t're lib'ra.

Probatz n. J. Implet alium librum de a ca rona,
n scus ac implet ce alium nitalem a ca n uitali, ergo
alio libro hanc exiget de a ca libere, qm alio uitali ca,
igit de a ca uitali.

Deinde alius libro e extra praesentibus aius notium
et ne pud uitalis aliorum; hinc q. Difficilis: hoc p. data n. lib.
alio notio, igo. Difficilis inter.

Soluntur obiectiones.

Obiicit. Aliter q. nunc ponit a ca libere p. sed
idem ponit a ca rona et dicitur, q. p. n. magis exiget
opiate de a ca libere, igo n. e. inter libere.

R. Probatz artus. Nichil autem potest a ca libere,
q. n. autem ponit a ca rona et dicitur, igo p. n. magis
exiget opiate de a ca libere ponit ab una q. n. ab alia.

R. Probatz artus. Eae rona libere id on ne, igo
ne q. n. ad eandem rona alium p. uendum, igo n. e.
autem potest a ca libere, q. n. autem ponit.

Q: Probatur arbitrio. Nihil deest ea ratio et causa
nisi indiffinita activa, et hinc non requiritur aliquid in numero alio
probatur, ergo.

Q: Probatur. Indiffinita activa a potentia agendi est
agendi positio visus ad agendum propter se, et hinc potentia
non requiritur ad productionem actus, quod.

Q: Probatur. ad productionem amoris d. g. nil potest
requiritur nisi potentia completa ad amandum, quod non requiritur
potentia ad amandum.

Q: Probatur. ad productionem amoris non requiritur nihil
requiritur nisi potentia ad amandum. ad productionem amoris
liberi nego arbitrio. Probatur scilicet, quod potentia ad amandum non
requiritur ad amorem novum non esse, ad amorem liberum
nego sequitur.

Probatur amor novus non requirit aliam potentiam, quod
potentiam ad amandum, et patet in Beatis novis secundum
in arbitrio, et amor liber, quod est electio unicus
potestas quod actio, requirit non aliam potentiam ad amandum, et hoc
est oppositum.

Principia itaq' amoris labori & etiam p'prie amoris
nuda sunt p'ba, & sunt p'ba quae in p'cedentibus h'c et nunc
p'prie inclinabilem volentem in oppositum.

Sicut omnis aliter liber & semper aliquid difficile
volens idem p'ducendo resistit nolens trahentibus
in oppositum. Sicut volens bilans in tali &
tali gradu statuto pendet a duobus ponderibus sibi oppositis
resistentibus.

Insd. mo. Potia & amandi & influit in amorem,
ergo amor nil auget p'fectiori intra a potia & amandi,
ergo si amari abest, nulla h'c dicitur amoris p'fectio intra.
Q. R' ego arbor. Quia potia & amandi labora, arborum
reale potia amandi, hoc an requirit, ergo et illa.

Nota hic obiter. Galubincus p'fessionem
abij' reuocare, sicut a cal' p'cti et reale p'cti &
et nisi duo uocet eandem rem relate ad quodam extra
significat; ita h'c potia amandi et potia & amandi
& eadem reale potia completa et ex p'fecta ad amorem
et in amorem, sicut ad aliam arborum incompleta ad amorem.

Ques. 2to. Potia n. cale faciendi n. influet in
calorem seu n. calefacit, qd a potia n. anandi n. influet
in amorem, seu n. amat.

R. R. ego assequar. Disp. e. qd calor n. est actus
liber ne quens eam ex pedibus ad duo opposita, et scilicet
potia calefaciendi n. e. se potia n. calefaciendi: seu potia
con. p. naturalia affectus qm. p. dicit un. affectu qm. omnibus,
et hinc ne p. dicitur, illius, vero un. p. dicitur, qd con.,
p. dicitur et ne p. dicitur d. scilicet actus qd ponit potia libera

Ques. 3to. Nihil potia quoniam amor
g. hinc in p. dicitur ad ad odium aut ad alium actum
inon p. dicitur un. amore, qd illa p. dicitur nil influet
in amorem.

R. R. ego assequar. Omnia p. dicitur libera ad amorem
liberum, un. sint potia libera, specialiter ne quens n. e. ad
con. p. dicitur ad amorem, d. in odium aut alium actum
inon p. dicitur un. amore.

Res. In amorem e. ad amorem, qd amans

fficit dize, aut alium alium ponere in eam ff. bla. in
 amore.

R. Rego amans. Ino p. se regit ut p. h. libere
 amans ff. al. f. amore, alioq. n. dicitur libere
 amore.

ff. ius. Cor audens e. ad an bu. l. am, qd. an bu. l. am
 ff. i. s. l. am, qd. a. p. o. i.

R. ff. ius amans. Cor audens e. ad an bu. l. am. n. i. s. l. am
 con. amans, libere nego amans: si n. an bu. l. am n. ff. i. s. l. am
 et ore: hoc ipso n. dicitur libere an bu. l. am.

ff. n. s. l. am. Quo oblat aut et l. s. l. am n. i. s. l. am
 pedunt exortia al. i. s. l. am n. i. s. l. am ad illius exortiam
 Regit ad odium oblat aut et l. s. l. am n. i. s. l. am
 exortiam amoris: qd. n. i. s. l. am ad illius exortiam.

R. ff. i. s. l. am. Regit molice ad odium imp. i. s. l. am
 exortiam amoris con. n. i. s. l. am regit actua nego n. i. s. l. am
 ff. i. s. l. am, regit molice n. i. s. l. am exortiam amoris con.
 equan, pre. i. s. l. am actua nego n. i. s. l. am.

ff. i. s. l. am Molice ad i. s. l. am imp. i. s. l. am qd. n. i. s. l. am

amorem, & prope alia odij, ne potius libere nullo modo
impedit, si quoniam in ipsa potest amorem & abesse autibus nobis
odij retrahentibus ab amore.

Sic. Ergo saltem nobis odij nil operant ad
amorem, ergo imple abesse operant amor.

Q. Sed quod autem. nihil operant h. e. & movent ad
idcirco certum con. autem. h. e. & ut eas non difficile
peruenit, sed ut sit maior valium nobiscum nego autem
et egam.

Sicut itaque illi certum in parte sine Tyranno,
et Tyrannus toto se ipse impedit ne sit nobis, &
potius idolo labora: ita nobis odij pro nra faciunt ad
amor sit inter libere, et rector nobiscum tractantium
in oppositum. aliud enim plus de rector et viro.

Quod est. Sed quod utari & si sine gratia
supra nobis & idcirco h. e. quae in certam non gratia supra nobis
ergo alijs utas libere & quae in quae in non prope prope
de hoc ut sit libere.

R. Rego antea Cum Esparza et duo p[er]m. v. g. in fidei et in iustitia abiq[ue] auxiliis gratia sapientialis n[on] p[er] se sine gratia sapientialis in iustitia resistit.

Ergo inquires. Quod est id a sapientiale, ut pote quoniam e[st] q[ui] iuste sua gratia sapientialis.

R. Rego s[ecundum] p[ro]p[os]itionem. p[ro]p[os]itio a[ut]em infra n[on] dicitur inquit. den auctor, q[ui]a a iustitia est, det omnia, q[ui]a p[er] se iustitia auxiliis non n[on] n[on] est et p[er] se iustitia resistit inspirari sapientialis p[er] se sancti.

Propositio septima. Non est possibilis omnia ip[s]o iure libera.

Sensus Propositionis est. Libertatem n[on] p[er] se ex veritate p[er] negationem omnia iustitia, id est semper p[er] aliam in-
compossibilem cum eo, q[ui]a dicitur omnimoda v. g. cum q[ui]s
omni iustitia faceret aliquid actus, q[ui] e[st] impossibilem cum
omni iustitia fieri, v. g. ludis, l. dormit, l. ambulat, l. aliud
facit.

Probatio. Omnis pro labora e exercitium nitale
polia nitale. Id n p duri exercitium nitale polia nitale
finc aliq acta qd n p duri omnis pro labora sine di acta.

Quod est ista qd n. e exercitium positivum negotio.
negitue qd n. si dicit. n. neg. qd n.

Contra est. Quod est qd n. dicitur exercitium p. id qd n
e exercitium. e exercitium negitue n. exercitium.

Quod n. e exercitium positivum qd n. negitue neg. acta.

Contra est. Exercitium negitue e negas exercitium. e
dem e in nite negas exercitium. n. p duri inea qd n. exercitium.

Quod est ista qd n. Quod est negas exercitium positivum
neg. e negas exercitium negitue neg. qd n. si dicit. n.
neg. qd n.

Contra e. si n. alioq. hae ens p. n. n. e. hae
alioq. ad qd n. p. duri fortiori. dicitur d. g. p. n. p. n.
e. dicitur n. negitue e. conditio. n. si abijctis p. n. p. n.
n. h. n. dicitur n. negitue e. conditio.

Quod bo. e. n. dicitur. ad n. fortiori. p. n. p. n. h. n.

In hcl diuitias positas con. ogtuas nego. si positae
niger a hcl cordas phtum con. ogtuas nego. Om
hae abs uide sint nemo a q n uideat. Eadem ta
pua defendi pbat, q aduersarij sua hclsi hant.

Prob 2do. Omnisqz illa est libera, qz auctore.
ergo a pape intro qz aliqd: id n e alia pape
intro, qz id a hcl papeum

Est hic iterum ali sua ditione d san abs uide qz
aria.

Prob 3tio. Voluntas in actu 2do ex omnia
liberata, ut hbe aliqd qd n hcl in actu 1no. Don
nisiore puaa ois alia ion hclat in actu 1no, ergo
p eam n uide qz ion a in actu 2do.

Prob 4to. San omnibus libere oed abud
pao int an om ipso n uelle alio q n est libera: igit
l illam uis, l omnibus libere tison uolitione
n ioad, si n om ipso n uelle puaa hclpa gureta
est uen no libere: n edud aliq dard pafas
in infiniton, nam uba 2da om ipso n libere, ergo l

illam vis & illam omnino reale; et sic videtur cogere

Soluantur objectiones.

Obijciunt imo. S. Thomas dicit. Sicut dicitur per
quod dicitur per se ipse a abij or actu, ergo per se ipse
abij or actu.

R. In quo actus. abij or actu dicitur et est bonum con.
abij or actu dicitur et individuale nego actus et esse.

Itaque dicitur Thomas nulli dicitur de modo per se ipse in in co
actus, et per se ipse a actus, quod non per se ipse cum omnino
actus in potest, sic V. G. dicitur per se ipse a actus in actus, et
dicitur de bono, ergo dicitur actus facit et dicitur et
parentibus aut superioribus obsequi, per se ipse.

Obijciunt etiam. Voluntas libera per se ipse pendere libere
cum actu, ergo potest omnino suspensa per se ipse et libere.

R. Probatur actus. Cuius libere non necessitate ad
agendum, ergo per se ipse pendere cum actu.

R. Sed per actus. non necessitate ad agendum hoc potest
quoniam illud con. actus. non necessitate ad agendum hoc libere

rege artus. Non in plures de signa eadē liborā
 et eodem iohanni suam liborā in aequore hēgādo h
 nolendo n̄ agere. Agendo ponit actum; nolendo agere
 ponit no[n]itionē, q̄m alio vol. sū hōc n̄ n̄ n̄ ut sit
 in alio loco n̄ n̄ n̄ ut sit in hoc loco p̄tius q̄m illo.

¶ 1° n̄. imo. N̄ p̄tius liborē anel n̄ n̄ opus, ut
 p̄tius reflexe velit amor; ergo ē p̄tius ut liborē agat,
 n̄ ē opus ut velit n̄ agere.

¶ 2° imo Trans. art. nego agat. s̄p̄. ē. q̄ amor
 p̄ se sit exortitū et vitale n̄ n̄. et om̄ n̄ p̄tius pura
 seu n̄ alio nihil ē: q̄d n̄ p̄tius exortitū vitale n̄ n̄.

¶ 3° Et ego artus. D̄ n̄ alio n̄ n̄ s̄p̄. et
 vitas ē op̄tate supra se reflexivus; unde amor abibi
 ē s̄p̄. amor sui, s̄p̄. cogit abibi ē s̄p̄. cogit sui.

¶ 4° n̄. Et ego. S̄p̄. den̄ elio actum d̄ n̄ n̄
 p̄tius n̄ reflexore supra illud q̄ aliud actum, ergo
 q̄d n̄ n̄ reflexo, n̄ n̄ n̄ liborē ut p̄tius illam
 reflexivum.

R. Nego quoniam. Si enim de illis cogito, et illam in personam
non volo illam ponere, et hoc volens est actus; si enim
de illa non cogito, non mitto quoniam de a libere.

¶ 489. 3710. Qui aliquid amorem induit et
dicit, eo ipso quod potest elidere amorem induit, et quatenus
non mittit hanc inductionem; aliquid illam non mittit quod
actum inconspicibilem cum amore et quatenus ego a se non
dicit potest non inficit potest quod actum inconspicibilem
cum actu, quod non mittit inus.

R. Nego enim. Nam aliquid amoris non potest induci sicut
qualitates per se per additionem graduum ad gradum, et
sicut per se actibus indivisibilibus, adeoque per se a negatione amoris
amoris. V. G. ut quatenus; et hoc ipso quod potest non inficit
potest non inficit amoris, quod potest non inficit ab eadem nocte.

¶ 489. 4710. Qui amat libere potest non esse dicitur,
et velle si et si amore. Et hoc non mittit libere
sine actu, ergo.

R. Nego enim. Sed si de illis actibus non facis cogitationem
et non illos ponas.

n uel illos ponere: si n cogit at n on mittit libere.
q a ibi nuda libertas una ab ea ubi nulla cogit obli.

Obiectio 3° si n dat omnibus para
libera n dat libertas qbra ditionis, falsum qbra ditionis

R: Probatur maj: libertas qbra ditionis a potia
agendi et n agendi positio ubi ad agendum pceptis,
n dabit illis potestas, qd ne libertas qbra ditionis.

R: Probatur maj: a potia agendi et n agendi aliqd detrahe
con. maj et n agendi no nego maj. q. n. n dabit
potia agendi et n agendi aliqd detrahe nego maj et n agendi
aliqd oio con. n. et nego qbra ditionis

Mag. caa libere qd n. g. ponere amorem n. g. detrahe
et idem n ponere: n qd in ead libere n ponere, seu onnithore
sine in actu incommensurabili n. g. nisi dicit, nolo ponere hunc
amorem, et nolo nanere in dispense, et nolo hoc eud qd amor
incommensurabilis est.

Probat. imo. si ualeat res pio, libertas qbra ditionis n differt
a libertate qbra ditionis, falsum qbra ditionis.

R: Probatur secunda maj: libertas qbra ditionis autem una duo
positiua, q n differt a libertate qbra ditionis.

Q. 1790. aut. est en uia duo positicia rae obedi nego aut
rae actuali cor. An. 1790.

Itaq libertas gtrahitur uerfah uia duo obedi pbenie
opposita v. g. uia uoluntatem et uoluntatem: pauperem et diu
itiam, 2. Libertas v. gtrahitur i uia id est obedi, qd
filiu p m uelle aut nolle. Item proposito aliq obedi, p
uoluntas libera uia id est agere et n agere: agere in qd p uoluntatem
sua actum profertur, et p uoluntatem sua actum auferatur,
et n agere, id est nolle potere uelle ex illis actibus.

Art. 2. Potest Deus in pace uoluntatis, ut suspendat oed ois
actum, et deo in parte uoluntatis obedire p, qd p suspendat oed
ois actum.

R. Nego na; qia uel Deus in parte sua sapientis, in p nichi id
in perare, qd nichi in p ois e. Quid de qd modo obedi
libere nisi uolens: qd qd am uult, ponit actum.

Art. 3. Non e assignabilis uel actus, qm uoluntas libera,
in p ois omittit, qd p ois omittit.

R. Art. 1790. qd p ois omittit uoluntatis cor. uel actus
nego. Nam sunt inter uiae libras, uiae sic quam
n p ois leuare in h legto ne p ois uel actus leuare, ita en
licet uoluntas actus sic qm n p ois omittit, in h legto ne p ois
oed uel actus omittit. Item n uel actum a ferre
uoluntatis, qd ois qdlibet pars uoluntatis id est uel actus, et uia
numero, et in aliq pferre: si qdlibet libere uel actus
ponitur in grauitate.

B. Argumentum a feruore distributio ualeat. Etiam quod postea
collationem in pauperibus, nisi numeris. si ualeat. fuit hic contra
facilius carentes, in ois uis. ualeat iniqua, ualeat horum huius
uobis, h. e. nec inus nec e. duo p, ergo nec nota electio eius.
hoc nota diligenter gra. Altheos p. d. eno. u. tra. e. u. h. i. s. e. i.

Art. 4. Ualeat p. de libera, in si ualeat. Etiam p. p. ponere
actum, q. p. h. u. e. o. m. i. t. t. e. r. e. p. a. r. e.

R. Probat art. 4. Suppono uolent amare p. duo inuicem,
et ino. u. h. i. s. e. i. c. e. c. o. m. p. l. e. t. a. n. a. d. a. m. o. r. e. m. N. a. d. a. l. i. u. d. a. c. t. u. m.
i. n. c. o. m. p. l. e. t. a. n. a. d. e. u. d. a. m. o. r. e. m. A. d. d. o. i. n. u. e. n. t. i. r. e. a. c. t. u. m. i. n. c. o. m. p. l. e. t. a. n.
a. d. a. m. o. r. e. m. A. d. a. d. r. e. g. a. c. t. u. m. p. u. r. a. a. m. o. r. i. s. q. d. p. o. s. i. t. o. s. i. u. a. r. g. u. e. n. t. o. r.

Secundo inuicem, ut uolent in amare, q. p. h. u. e. o. m. i. t. t. e. r. e. p. u. r. a.
Latet ergo. q. d. si in amare o. m. i. t. t. e. r. e. u. l. t. i. q. u. e. p. u. r. a. q. d. n. s. u. p. p. o. n. i. t.
p. o. n. i. t. c. o. m. p. l. e. t. a. a. d. a. l. i. u. d. a. c. t. u. m. p. o. n. e. n. d. u. m. i. q. u. a. m. a. m. o. r. e. m.

Q. In hac hypoth. uolent in amare libere, si p. h. u. e. o. m. i. t. t. e. r. e. p. u. r. a.
supponit in ea completa ad oppositum.

Quis. p. h. u. e. o. m. i. t. t. e. r. e. p. u. r. a. i. n. a. m. a. r. e. e. s. t. p. o. n. e. r. e. a. c. t. u. m. i. n. c. o. m. p. l. e. t. a. n.
a. m. a. m. o. r. e. m. u. t. p. a. l. e. t. e. x. d. u. b. i. s. o. p. p. o. s. i. t. u. d. a. m. o. r. i. s. q. d. p. o. p. p. o. s. i. t. u. d.

R. Nego maj. q. d. si in amare e. s. t. p. o. n. e. r. e. a. c. t. u. m. i. n. c. o. m. p. l. e. t. a. n.
a. m. a. m. o. r. e. m. u. t. p. a. l. e. t. e. x. d. u. b. i. s.

Art. uelmo. Potest uolent p. p. n. o. t. i. u. d. a. m. a. r. d. i. Etiam
ul. a. b. s. t. i. n. e. n. d. i. p. a. r. e. a. d. a. m. o. r. e. m. q. d. p. h. u. e. o. m. i. t. t. e. r. e. p. u. r. a. a. b. a. m. o. r. e.

R. N. o. t. i. u. d. a. b. s. t. i. n. e. n. d. i. a. b. a. m. o. r. e. m. e. t. n. o. t. i. u. d. n. o. t. a. r. d. i. a. m. a. r. e.
I. n. o. t. i. u. d. e. a. c. t. u. s. q. d. a. b. s. t. i. n. e. n. d. i. a. b. a. m. o. r. e. p. r. o. h. i. b. i. t. i. o. n. e. m. a. m. o. r. i. s.
q. d. n. o. t. i. u. d. a. c. t. u. s. e. r. t.